

Siljoa Panu sävelin

Oulu-lehti 26.11.1989

Lehtemme vappunumerossa 1988 julkaistiin muistopakina **Juhani Siljo 1888—1988** ja sen yhteydessä Siljon runo Soipa vuori, joka sitä ennen oli kai painettu vain kerran eli Oulun koulujen 300-vuotismuistojuhlan käsiohjelmaan. Se juhla vietettiin 29.—30.9.1911.

Olin sinä aamuna, kun pakina ilmestyi, jytkyttämässä täpötäydessä pikajunnassa Roomasta Venetsiaan (vapunviettoon!), jo-

ten en ollut sen enempää muistelemassa kunnioittamaani oululaisrunoilijaa.

* * *

Ensimmäisen kerran em. juhlakevään jälkeen jouduin keskusteluun Juhani Siljosta vasta äskettäin, kun tapasin Helsingin junnassa ystäväni Elias Kivilahden, varsinkin kansanpelimannina paljon esiintyneen musiikkimiehen, joka lisäksi tunnetaan niin sovittajana ja säveltäjänä kuin myös runoilijana.

Nyt vasta kuulin, että Oulu-lehdessä 1.5.1988 julkaistu Siljon Soipa vuori oli siinä määrin koskettanut Elias Kivilahden sisintä, että se oli innoittanut hänet säveltämään. Kuukauden

sisällä oli syntynyt hieno sävellys, niin, maallikkona en vain kykene sitä tämän kummemmin analysoimaan. Kuuntelen sitä hartaana kasetilta, jonka säveltäjä ystävällisesti toi minulle.

* * *

Laulu esitettiin ensimmäisen kerran Tuovi Monolan ohjaamassa Siljon muistotillassa Oulun kaupungin kirjasto-maakuntakirjaston Pakkala-salissa kesäkuussa 1988. Silloin Jukka Honka lauloi sen, lauluaan itse kitaralla säestäen.

Saman vuoden lokakuussa Elias Kivilahti sävelsi toisenkin Siljon runon, edellistä tunnetumman runon. Rukous. Se ilmestyi ensimmäisen kerran 1910 Siljon

kokoelmassa Runoja, uudelleen Unto Kupiaisen toimittamassa Siljon Runot (WSOY 1947). Tämä sävellys syntyi erään ystävän pyynnöstä hänen edesmenneen poikansa muistoksi. Rukousta ei voi lukea eikä kuunnella liikuttumatta.

Vuosi sitten joulukuussa nämä molemmat laulut esitettiin Yleisradion Oulu-radiossa Leena Jakkulan toimittamassa Iltakoppa-lähetyksessä, ensin Rukous, sitten Soipa vuori, esittäjinä tervattaret Sinikka Kiviniemi, Anne-Maria Kiljo (-Pietilä), Liisa Honka ja Hilikka Määttä, säestäjänä säveltäjä itse. Juuri sen kasetin Elias minulle toi.

Tervapelimannina Elias Kivilahtikin ehkä parhaiten

tunnetaan monistakin tilaisuuksista. Esim. viime syyskuussa oli Oulu-radiossa monipuolinen Tervapelimannien ohjelma, joka kokonaan koostui Kivilahden lauluista, reippaita ja iloisia jos haikeitakin, omaa työtä sanoista säveliin saakka, mutta myös sovituksia ja kansanlaulujen "sanoituksia", niin kuin runoilija itse sanoo, eroko sitten siinä, kirjoittaako sanat valmiiden sävelten ohjaamana vai "omasta päästä". Miten lienee!

Kiitos kaunis kasetilla muistamisesta!